

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 466/2019
08.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА, ББ и ВВ, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Зорана Трбука, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Сомбору КЕО.65/18 од 24.12.2018. године и Основног суда у Сомбору КВ.61/19 од 29.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Зорана Трбука, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Сомбору КЕО.65/18 од 24.12.2018. године и Основног суда у Сомбору КВ.61/19 од 29.01.2019. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Сомбору КЕО.65/18 од 24.12.2018. године одбијен је захтев за накнаду трошкова предистражног поступка који је поднет од стране браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Зорана Трбука, а на име награде и нужних издатака одбране у укупном износу од 129.012,00 динара.

Решењем Основног суда у Сомбору КВ.61/19 од 29.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Зорана Трбука која је изјављена на решење Основног јавног тужиоца у Сомбору КЕО.65/18 од 24.12.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ и ВВ - адвокат Зоран Трбук, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини правноснажна решења Основног јавног тужиоца у Сомбору КЕО.65/18 од 24.12.2018. године и Основног суда у Сомбору КВ.61/19 од

29.01.2019. године и предмет врати на поновно суђење и одлуку првостепеном органу или да наведена решења преиначи тако што ће окривљенима досудити све трошкове поступка које су имали.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљених АА, ББ и ВВ у поднетом захтеву истиче да окривљени у конкретном случају имају право на накнаду трошкова насталих у предистражном поступку (поступак поводом кривичне пријаве), а на име ангажовања браниоца и то из буџетских средстава у складу са одредбом члана 265. став 1. ЗКП, обзиром да је кривична пријава против окривљених одбачена, а у ком случају се по ставу браниоца правно дејство које решење о одбачају кривичне пријаве има у односу на трошкове који су настали у поступку поводом кривичне пријаве може поистоветити са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи о повреди закона из члана 441. став 4. ЗКП били су предмет разматрања Основног суда у Сомбору који је поступао у другом степену по жалби браниоца окривљених изјављеној против првостепеног решења Основног јавног тужиоца у Сомбору КЕО.65/18 од 24.12.2018. године. Основни суд у Сомбору као другостепени орган је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 2 и 3 другостепеног решења КВ.61/19 од 29.01.2019. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И по налажењу Врховног касационог суда, одбачај кривичне пријаве по основу испуњења обавеза наложених наредбом јавног тужиоца о одлагању кривичног гоњења, на основу члана 283. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП, представља одступање од начела легалитета кривичног гоњења. Наиме, реч је о примени супротног начела - начела опортунитета којим је јавном тужиоцу уместо обавезе кривичног гоњења сваког учиниоца кривичног дела које се гони по службеној дужности остављена могућност процене оправданости кривичног гоњења. У основи овог института је погодовање осумњиченом, јер му се уместо кривичног поступка и санкције нуди могућност да испуни одређену друштвено-

корисну обавезу, а за узврат му се нуди најпре одлагање кривичног гоњења и коначно одбацивање кривичне пријаве уколико испуни преузете обавезе. Наведене погодности прописане су одредбом члана 283. ЗКП и не могу се проширити и на додатне погодности у погледу права на накнаду трошкова кривичног поступка.

Дакле, пошто одбачај кривичне пријаве по овом основу представља изузетак од начела легалитета, то се, по налажењу Врховног касационог суда, такав одбачај не може изједначити са обуставом кривичног поступка до које је дошло применом начела легалитета из чланова 20, 308, 338. и 352. ЗКП. Стога се у погледу права на накнаду трошкова поступка у овом случају не примењују одредбе члана 265. став 1. ЗКП. Иначе, одлуке Врховног касационог суда, на које се бранилац окривљених позива у захтеву за заштиту законитости, се односе искључиво на изједначавање правног дејства одбачаја кривичне пријаве и обуставе кривичног поступка у односу на трошкове кривичног поступка из члана 265. став 1. ЗКП и то у случајевима када је до одбачаја кривичне пријаве дошло из разлога из којих се и кривични поступак може обуставити (члан 284. став 1. и члан 338. ЗКП).

Следствено напред наведеном, а како се кривични поступак не може обуставити из разлога прописаних одредбом члана 283. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП, то је стога искључена могућност изједначавања правног дејства решења о одбачају кривичне пријаве по овом основу са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Зорана Трбука, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљених одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.